

En lugn tid

Förra vintern och våren var tämligen hektisk med tre kullar efter varandra. Det är alltid underbart att se kattungar växa upp, men samtidigt oundvikligt att hemmets äldre katter kommer lite i skymundan.

Nu har jag bara mina fyra kastratdamer kvar och kommer den närmaste året att ge dem 100% uppmärksamhet. Det är de verkligen väl värda!

Kristin

Siri fri och ledig

Siri fyllde sju år den 24 november och har under åren nedkommit med fyra kullar. Hon har alltid varit en duktig mamma, om än ganska hårdhänt i sin uppfostran. Jag skulle gärna ta fler kullar efter henne, i synnerhet som endast ett par av hennes ungar har gått vidare i avel. Helst skulle jag ha velat behålla en viltfärgad dotter efter Siri...

Men åratals av p-piller är inte hälsosamt för katter. Och lämpliga hanar att para med – och för den delen bra hem till kattungarna – kryllar det ju inte precis av. Så därför beslutade jag att kastrera min favorithona i september.

Även denna gång blev det flanksnittskastrering. Och det gick lika

bra för Siri som för Izzi. Siri var sig helt lik direkt hon kom hem från veterinären. Åt glatt och kelade gärna med matte. Hon fick också genast en mildare inställning till sina stora kattungar.

Värre var att hon under en tid haft problem med munnen. En veterinär konstaterade FORL

och drog ut flera av tänderna. Tyvärr hittade hon samtidigt en oroande s k "påväxt" i Siris svalg, som inte gick att operera bort. Jag försöker mota

*Siris vackra dotterdotter S*Blytens Marella. Uppf/ägare Anna Lejfelt-Sahlén.*

Siri som nykstrerad i september. Bakom henne Nelly, nyss hemkommen efter sex och en halv vecka på rymmen.

bort de fasansfulla tankarna på att förlora älskade Siri redan i unga år. Hon är en enormt tillgiven och ömsint katt. Nu blir det massor av extra puss och kram!

Nellys äventyr

Tanken var att Nelly skulle få ett lugnt pensionärshem som ensamkatt när jag skickade henne till Vännäs i juli. Tyvärr lyckades hon rymma från sin nya familj innan hon hann göra sig hemmastadd. Hon irrade omkring på landsbygden i över sex veckor innan hon kunde infångas och återbördas till gammelmatta.

Stor tur att Nelly är van att vara ute och så god jägare! Men ändå alltför spännande för mina nerver för att det ska bli aktuellt med fler omplaceringsförsök.

Nu blir Nelly kvar här hemma!

*Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se*

På bilden stoltserar Quillan - numera kallad Pihka - med sin fodermatte Krista.

Halvabyn Zala

Zala är verkligen flugornas skräck, hon jagar både de som syns och de som inte finns... När vi semestrade i Obbola var hon dock lite rädd att gå ut. Det verkade tydligt skrämmande. Altanen var tillräckligt tryggt och bra, men den inglasade balkongen i stan är hon verkligen drottning över!

Det är så kul att se att henne och Morriz kommer så bra överens, de verkligen älskar varann! Morriz skyddar henne mot den farliga mördardammsugaren och Zala går inte fram förrän han luktar på den och visat att den tystnat. De sover i hop, leker och när Zala biter honom i benet och det inte passar, ruskar han bara av sig henne utan protester från

någon av dem. Zala och Morriz är verkligen en "perfect match"!

Hon apporporterar fortfarande och hennes favorit är mitt gamla plastarmband från Nordic Rock!

Angelica, Morriz & "Dancing Tail Zala"

Mysige Max

Quentin/Quattro kom snabbt överens med sin nya familjens hund. Värre var det med den svårflörtade huskatten... Till slut tvingades familjen inse att Quattro måste flytta för att slippa från sin marodör.

Lyckligtvis fann de ett toppenheim hos Sofi och Jörgen i Skelleftehamn. Där är han nu en omhuldad och bortskämt prins. Matte säger att de fått sig en blandning av hund (med överallt), hushållsgris (äter allt) och ko (tuggar gräs). Till våren ska han få följa med till familjens sommarhus som ligger på en ö - låter ljuvligt! Numera heter han Max.

Bedårande Bella

Blå abytösen Bella ur min senaste kull hann bli åtta månader innan äntligen det rätta hemmet dök upp åt henne. En barnfamilj i Huddinge saknade sin nyligen bortgångna abessinier. Hans blå bror, som de också har, verkade inte heller må

Max, fd Quattro, fd Quentin

riktigt bra sedan kompisen gått bort. Nya matte Jenny berättar efter ett par dagar:

Bella börjar känna sig hemma tror jag, och visar sin keliga sida. Hon spinner som en hel traktor! Tur att vi har stor säng så att hon och Kasota ryms bägge två utan att behöva ligga så nära varandra - de känner ju inte varandra ännu. ;-)

Kasota och Bella är sams, men han vågar inte leka när hon är i rummet, då sitter han lite coolt och kollar när hon leker istället. Bella är mycket förtjust i barnen, som gärna leker med henne.

SISTA ORDET

Har jag börjat föda upp för snälla katter?

Min första abessinier Kleo och hennes dotter Mya var katt damer som ingen satte sig på. De tvekade inte att läxa upp hundar och rävar. Och nåde den främmande katt som bara vågade visa nosen på våra ägor.

Sådana temperamentsfulla katter är dock svårare att ta med

på utställning. Och de trivs inget vidare i grupp med andra honkatter. Stark integritet och förvissning om den egna överlägsenheter har sina baksidor.

Därför har jag medvetet valt att para med snälla och godmodiga hankatter under flera generationer. Jodå, mina katter är numera betydligt mildare, lättsammare och mer anpassningsbara.

MEN å andra sidan har jag en Nelly som låter sig mobbas av egna och andras katter. En Izzi som är rädd för folk hon inte känner. Och så får jag höra att Quattro låter sig hunsas av en lurvig kastratgubbe.

Kanske måste jag söka en något vassare och tuffare hane att para med till nästa kull!

Kristin